

krise, uden Politiregimente og med stadig stigende Velstand for den brede Befolkning.

I Kampen for, trods Arbejderbefolkningens Utilfredshed og Systemets egne indre Modsætninger, dog at holde Magten endnu en Tid, griber den faatallige, men herskende Overklasse til mere og mere aabenlyse og diktatoriske Undertrykkelsesmidler, og i mange Lande er Kapitalens aabne, brutale fascistiske Diktatur en Kendsgerning.

I Danmark er Udviklingen gaaet samme Vej som i den øvrige kapitalistiske Verden. De rige er blevet rigere, de fattige er blevet fattigere.

Hele den arbejdende og forbrugende Befolkning er ramt af Skatterne og Prisstigningerne, som er en Følge af Regeringens og Rigsdagens »Krisepolitik«, og som har forringet Værdien af alle Lønninger, faste Indtægter, Aldersrente, Understøttelse o. s. v. — uden derfor at have været den Hjælp for Landbrugerne, som det blev paastaaet. Medens samtlige Statens direkte Skatter udgør 105 Millioner, andrager de indirekte Skatter i alt ca. 329 Millioner, deraf 104 Millioner Told og 225 Millioner Forbrugsskatter.

Arbejderklassen har paa denne Maade faaet sin Levefod kolossalt sænket, samtidig med at den er meget haardt ramt af Arbejdsløsheden, som under Krisen har været oppe paa over 190 000 og stadig om Sommeren er højere end tidligere i den værste Vintertid!

Det arbejdende Landbrug knuges i Knæ af uretfærdige Rentebyrder og tyngende Skatter samt af en forkert Prispolitik, som gavner det store Landbrug paa Husmandsbrugets, det mindre Gaardmandsbrugs og paa Forbrugernes Bekostning.

Fiskerne — Havets Husmænd — rammes af lignende Forhold som Landbrugerne og plyndres skaanselsløst af Kapitalen. Noget lignende gælder de mindre Næringsdrivende, der i Kraft af den indirekte Beskatning er Skatteopkrævere for Regeringen i stor Stil, hvorved deres Omsætning hemmes, samtidig med at de presses af Storhandelen og udnyttes af Bankerne.

Kendsgerningerne om Industriens og Skibsfartens Udbytte, Bankernes Overskud og Formuernes Vækst viser,